

Dobar dan svima,

Tema moje današnje lekcije je moje

UČENJE O BOGU – Primena upravljačkog jasnoviđenja u realizaciji principa **prvobitnosti** večnog života.

U ovoj temi oni koji već imaju znanja primene upravljačkog jasnoviđenja ja dodajem onaj nivo upravljanja koji prenosi impuls upravljačkog jasnoviđenja do prvobitnog nivoa organizacije sveta i sa ove tačke se proširuje na korišćenje principa večnog života u sledećim posledičnim događajima. Da bi element ili impuls upravljačkog jasnoviđenja preneli na nivo do prvobitne izgradnje sveta, neophodno je preći na oblast informacije koja je za Boga postojala kao informacija do organizacije sveta.

Pri ovome Bog je raspoređivao organizaciju ovog vidljivog sveta, npr. onog koji mi vidimo u oblasti planete Zemlje i organizacija sopstvenog sveta Boga, odnosno sama organizacija Boga, tj. samostvaranje itd.

Zato posmatrajaći ove dve nezavisne oblasti, zato što u bilo kom slučaju čak i pri brzom procesu stvaranja večnog sveta, oblast samostvaranja, samostvaranja Boga - to je autonomna oblast. Kada mi između ove dve oblasti sprovodimo impust svesti, s te tačke gledišta prelazimo u ono sto je bilo pre prvobite konstrukcije.

I po prirodi stvari mi prodiremo u onu oblast koju na isti način opaža i Bog. Bog, vrlo prirodno, ima isti ovaj zadatak, on razmatra ovu strukturu upravo do prvobitne organizacije Boga i do nivoa takozvanog prvobitnog nivoa koji bi mogao da opaža Bog, kao onu strukturu koja se nalazi unutar njegovih dejstava.

To znači da Bog toliko idealno harmoničan da sve oko sebe može da opazi, sa čovekove tačke gledišta.

Ako on nešto radi, jasno je da njegove ideje postaju realnost, a praktično On može odmah da postane realnost pri svojoj želji, možemo tako reći. Možemo izvući zaključak zašto je On tada stvorio takvu strukturu uzajamnih veza, kada se svet u suštini samorazvija, a uključujući i učešće Boga, prirodno isto tako postoji princip potpune slobode u razvoju.

I kada mi ovde počinjemo da posmatramo ovu poziciju, videćemo da u onom upravljačkom jasnoviđenju gde su uključeni Duh, Duša Svest a isto tako i telo, fizičkim putem generisanja određenih impulsa – da ovde princip potpune slobode daje mogućnost da izademo u onu oblast koja nije ničim ograničena. Odnostno u bezkonačnu oblast do prvobitne organizacije sveta, do nivoa samostvaranja Boga – uopšte do oblasti informacije.

Kada je Bog stvorio ovu oblast, zahvaljujući svojoj idealnosti, idealnoj harmoničnosti, On ju je stvorio takvom, da bi ona bila **spoznavana**. I to ovde ima veliko značenje. Idealnost u planu ne samo ideje kao takve i realizacije te ideje, idealnosti s tačke gledišta idealnosti samo-organizacije, već istovremeno i onaj nivo koji za mnoge posvećene strukture razvoja sveta dozvoljava u osnovi da izdvoje ideju, tj. prvobitni smisao postojanja.

I ovde je Bog, prirodno, pre svega razmatrao večnost.

To je univerzalna karakteristika, ona je vrlo korisna za izgradnju bilo kojih događaja, da bi se postigli bilo koji stvaralački ciljevi.

Zato je večnost sa tačke gledišta ideje, ne samo supstanca koja organizuje svet, uopšte govoreći svet večni, zato što je postojala i prvobitna materija večnosti.

Ali ako dublje promislimo, ideja večnosti je utvrđena kao konstruktivna.

Kada je Bog razmatrao koju ideju je bolje da prihvati u trenutku svog samostvaranja, podelivši element samo-sopstvenog stvaranja sa elementom samostvaranja, pri ovome ne pravivši razliku (nema razlike u događajima između ova dva nivoa), to znači da stvarati se može ono što ima određenu informativnu strukturu i prvobitnu sliku.

Bog kao Stvaraoc sebe, nije imao nikavu prvobitnu sliku, on je sam sebe stvorio iz, može se reći - nepostojećeg nivoa informacije.

On je u suštini pomerio granice realnosti u smeru postojanja prvo Samoga Sebe, a zatim i čitavog sveta. I ovo kretanje se može bazirati samo na ideju večnosti, i na praksi večnosti. Ovde upravljačko jasnoviđenje, može biti vrlo efikasno, kada vidimo ovu stranu sveta.

Realizovati princip večnosti, princip večnog života svih principijelnih sistema koje se odnose na večnost i na ovaj način da u prvobitnom nivou opažanja mi već možemo da prihvatimo kako je otprilike izgrađen svet - tehnološki da se tako izrazimo - sa tačke gledišta neke tehnologije izgradnje sveta, kada ova prvobitna oblast postaje izvornom ličnosti Boga. **Ovo je prvobitna oblast večnosti.**

Uzevši za osnovu upravo večnost, ovde možemo, podobno tome kako radi Bog, da primenimo i još da razmatramo istovremeno upravljačko prognoziranje kao element veze sa budućim događajima i primeniti upravljačko jasnoviđenje sa tačke gledišta posmatranja materijanog nivoa razvoja ovog sistema.

Ako pogledamo uopšte upravljačko jasnoviđenje kao neku informacionu sredinu, materijalnu sredinu, onda se ovde na sličan način rešava zadatak prvobitnosti - šta je bilo do prvobitnog impulsa upravljačkog jasnoviđenja, a isto tako i šta je bilo do samostvaranja Boga.

Mi oko oblasti upravljačkog jasnoviđenja pronalazimo oblast, koja je slična onoj koja je bilo do samostvaranja Bogom.

Mi smo je razmotrili i Bog je izdvojio u njoj strukture večnosti, ne samo kao ideje, već kao i prakse postojanja sveta, i tada je svet prirodno postao odmah večno stvoren. Ovde u ovoj oblasti pored impulsnog upravljanja upravljačkog jasnoviđenja, mi pronalazimo najpre svoj sopstveni organizam, zato što impuls iz našeg organizma jeste realizovan Bog.

Tada se mi nalazimo u sličnim uslovima koje je imao i Bog, tj. mi ulazimo ovde zahvaljujući svojoj svesti ali kako je svest re-generisana fizičkim organizmom, to postepeno, a ponekad vrlo snažno čelijskim nivoom - ovi elementi svesti stvaraju večnost. Kada mi na ovaj način prihvatom svoju svest, mi kao i Bog, mi koji smo slični Njemu, možemo imati večno telo, ne samo za sebe već i za druge, zato što smo razumeli prvobitni, fundamentalni smisao dejstva upravljačkog jasnoviđenja po obezbeđenju večnosti kroz principijalne strukture sveta, gde se principima smatraju same tehnologije stvaranja ovoga sveta.

Kada počinjemo realizovati tu strukturu upravljanja putem npr. dodavanja novih znanja ka već poznatoj informaciji, mi možemo dalje da se udubimo u oblast saznanja Boga, da pogledamo kako je On tako mudar iskoristio u suštini takvim vrlo svojevrsnim i neobičnim načinom da strukturu koja je postojala do njegovog stvaranja, tj. On ju je stvorio u celini tako što je uključio element večnosti, u suštini. A odavde je izradio ceo svet.

Ako mi pogledamo beZkonačnost pozicija, tj. naše upravljanje se razvilo zahvaljujući novim znanjima ovde konkretno, sada u ovom trenutku „određeno“ lice je dobilo novo znanje....i tada...u beZkonačnosti postoji Bog koji je večan.

Hajde da vidimo apsolutno udaljenju beZkonačnost tj. preći čemo iza predela večnosti.

Postoji večnost koja se razvija u beZkonačnom vremenu. Kako mi možemo iza predela večnosti da prodrem, oznajući da je tamo svejedno večnost? Znači da je čovek večan i da se razvija u večnom vremenu

i postepeno počinje da razume Boga sa tačke gledišta svog večnog razvoja. Iza elemenata večnosti takođe postoji oblast koju možemo samo zamisliti. Čim je čovek sakupio ove tehnologije koje obezbeđuju njegovo stanje večnosti, dalje on u suštini može samo da zamisli šta se nalazi iza predela večnosti, kako on živi u samoj večnosti.

I ovde možemo da razumemo još jedan aspekt bivstva i postojanja Boga koji glasi da „Boga ovi aspekti šta je iza predela sledeće, buduće večnosti, šta je bilo do trenutka njegovog samostvaranja - ovi elementi su kao objedinjeni na nivou Njegovog Fizičkog Tela, pri tome takvog koje realizuje Njegovu Svest – Svest Boga.

Ako mi promislimo o tome kako Bog stvara svoje Telo, **On na isti način može da se stvori kao i čovek biološkim putem.**

I prošavši ovaj nivo On može svoje telo da prihvata kao strukturu, koja je vrlo povezana neposredno sa Njegovom Svešću, samo se Njegova Svest mnogo dinamičnije odaziva na pokrete Njegovog Tela u statusu postojanja. Zato je moguće da dok se ova znanja ne usvoje, da prvo postoji misao u svesti, a zatim se prenosi na telo. Tako i deluje upravljanje po normalizaciji zdravlja.

A kod Boga je to sve sinhronizovano - dovoljno je da pomisli da je zdrav, i On je idealno zdrav.

I dalje, kada mi posmatramo kako da čovek postigne ovakav nivo, ovde je potrebno dobiti upravo ujedinjenje upravljačkog jasnoviđenje na principijelnoj osnovi iste važnosti tačaka koji su u bezkonačnosti i strukturi i večnosti i onih koji su do nivoa stvaranja svega – jasno je da je to do nivoa stvaranja Boga. Kada mi na principijelnoj osnovi tačno vidimo ove pozicije sa tačke gledišta upravljačkog jasnoviđenja istoznačno i pri ovome vidimo da je Bog stvorio čak i onu oblast po svom stvaranju, mi razumemo koliko su jedinstvene sposobnosti Boga, koji može da učini da sve izgleda onako kako treba, ali pri tome je potrebno još uraditi odnosno potreban je određeni tehnički pristup i u svojstvu Boga je da stvara sve u svojstvu nekih Njegovih specijalnih sposobnosti.

Ovde je potrebno videti sposobnost upravljanja svetom tako da je svet koji sada vidimo statičan, a dinamika Boga vrlo harmonično međudejstvuje samo sa tačke gledišta realizacije večnosti za sve.

I kada mi ovo počinjemo da posmatramo mi vidimo da je upravljačko jasnoviđenje usmereno po principima, kako sam rekao, za večnosti i za prvobitnu tačku stvaranja - spaja se u čoveku - i dobijamo da **čovek i jeste nivo sveopštег znanja, nivo sveopštег razumevanja.**

U čoveku se nalazi sva informacija koja mu omogućava da razume svoju materijalnu sredinu. A ako je ovo tako onda i Bog, On na prvobitnom nivou stvaranja stvorivši svoju prvobitnu sredinu - tj. svoje Fizičko Telo, dalje počinje da se kreće po stvaranju sveta.

I otvara se još jedan principijredni zakon Stvaranje sveta, iz svega ovoga što je sada rečeno - **Bog je pre svega stvorio svoje Fizičko Telo, koje je tačno isto onako kao i kod čoveka.**

To znači da su u njega ušli svi mehanizmi koji su povezani sa uzajamnim dejstvom unutar čelijskog nivoa i dalje on počinje da pomera čitav svet stvorenog sveta. Ako vi pažljivo razmotrite strukturu funkcionalisanja tela u njegovoj uzajamnoj vezi sa znanjem, videćete da nivo duše koji se prirodno stvarao do nivoa fizičkog stvaranja. Vrlo često su ovi procesi bili istovremeni za Boga u vremenu i u suštinskoj spoznaji, a i sa tačke gledišta čoveka su ovo istovremeni procesi.

Kada mi razmatramo dejstvo duše, mi možemo da vidimo da je ovde prisutan proces razvoja Boga u bezkonačnost sa tačke gledišta događaja ili dinamike nekih njegovih lokalnih događaja. Izgrađen je na tome da Bog koji se nalazi u fizičkom telu u nekoj konkretnoj sredini, na nekom geografskom mestu, on pri tome ostaje svuda prvi i slobodno kontroliše i usmerava svet napred kroz upravljanje obezbeđenja večnog života.

Kako mi ovo razumemo, mi razumemo da svaki čovek koji se lokalno nalazi na svom mestu, u suštini može da radi slično, samo ne treba da zaboravi prvobitnu ideju, a to je večan život za sve, da se ne bismo

udaljili od ove ideje upravljačkog jasnoviđenja, koje je izgrađeno na principijelnoj osnovi obezbeđenja večnosti svima.

I ono se javlja kao jedan kamerton, koji možemo menjati u minus ili plus bezkonačnost i svuda je večnost, svuda su prvobitni nivoi večne supstance, zato što čak iza predela večnosti, ako svojom mislima pronađemo oblast- ona će svejedno biti osnovana na strukturi postojeće večnosti. I ovo je potpuno univerzalna sredina koju je moguće preoblikovati u višedimenzionalne grane realnosti.

I On je onakav kakvim ga mi vidimo, zato što frakcija vazduha, vode i nekih drugih materijalnih sistema, gde postoji večni biološki organizam, i gde se biološki život proširuje na večno vreme. Svi sistemi ne postoje tek tako sami po sebi, postoje određeni zakoni sa tačke gledišta znanja koje ste dobili u današnjoj lekciji, možete da pogledate zasto su se upravo ovako stvarali.

Jednostavan primer: vazdušna masa se mogla stvoriti kao struktura povratnog signala večnosti koji je pogledao u Kosmos – odmah nastaje proces bezkonačnosti i odmah povratni signal kao struktura poznavanja večnosti itd.

Materijalna sredina, kao prelivanje, kao elemenat dejstva večnosti odnosno neki drugi materijalni objekat konačnih formi daje element konstruisanja, tj. upravljanja.

Zašto je Bog stvorio konačne forme, sada je jasno.

Čovek postaje u spoznaji takvim da može da vidi da je sve upravljujuće - postoje konačne forme, pomoću kojih je moguće napraviti elemenat koji je lakši i funkcionalniji.

Ako razmislite zašto su se ove linije ovako stvarale, moći ćete da vidite kako funkcioniše i upravljačko jasnoviđenje sa tačke gledišta svog materijalnog, informaciono prvobitnog sistema, i tada ćete moći bazirajući se na ovoj poziciji, da vidite sve sisteme bezkonačnog sveta, koji su izgrađeni tako da se realizuju posredstvom specijalnog razvoja upravljačkog jasnoviđenja - upravo je to princip večnosti u svim aspektima života.

Ovom rečenicom završavam današnju lekciju.

Hvala na pažnji.

Želim vam svima harmoničan večan život.